

Lúc 10 giờ trưa các nhà thờ Công Giáo Sơn Việt Nam đã họp lúc 2 giờ sáng ngày 6 Tháng Giêng năm 2010 để triết huyệt cây Thánh Giá

do ông bà Công Giáo Đền Chiêm dâng lên trên núi, cũng giêng như thế này công trong lúc đang đình chỉ nhân ngày Tết.

Theo một báo tin các nhà thờ Thiên Chúa Giáo, chợ đồ cũ đã huy động tới 500 đến một ngàn người, gồm công an và cảnh sát và tay sai, với súng ống, dùi cui, loa để tuyên truyền, mang theo các chó công an chuyên nghiệp, bao vây phong tỏa giáo xứ Đền Chiêm, chặn tất cả các lối đi và khu vực Núi Thánh rồi bắt đầu triết huyệt và đập nát Thánh Giá.

Người không tin trong chợ đồ cũ Sơn Việt thì không thể hiểu được một chính quyền có thể sẵn lòng bỏ công làm những hành động bất xứng như vậy để một biểu tượng tôn giáo. Nhưng là sau khi những người dâng đồ vật cho đồ đó như Nguyễn Minh Triết và Nguyễn Tấn Dũng đã từ chối

La Mã bắt giữ những Địch Giáo Hoàng để chuyển bắt tái lập bang giao với Tòa Thánh Vatican.

Những ai đã có kinh nghiệm sống với Cộng Sản Việt Nam thì hiểu. Đây là một đường cộng quyên không những nhìn coi các tôn giáo là kẻ thù giết hại các chế độ Cộng Sản khác, mà còn thêm một đặc tính nữa là xưa nay họ vẫn quen dùng các thủ đoạn côn đồ với bất cứ người nào không tuân theo chính sách của đường.

Hành đường của chế độ Cộng Sản để phá Thánh Giá trên ngọn núi chôn các ngôi mộ trong đó có những người theo đạo là một hành đường vô luân không xã hội văn minh nào chấp nhận. Những đó là một tội ác xưa quen thuộc của một chế độ côn đồ, vì nó cũng không khác gì việc chính quyền Cộng Sản Việt Nam yêu cầu các chính quyền Mã Lai, Indonesia để, phá những tấm bia tưởng niệm các thuyền nhân thất mạng trên con đường vượt biển để chuyển tị nạn đến Cộng Sản.

Rất may là các người lãnh đạo tại các nước Đông Nam Á này vẫn còn có tình người và còn biết giữ gìn, tôn kính những giá trị của nền văn minh của nhân loại, cho nên đã cho phớt lờ những tấm bia sau khi người tị nạn Việt Nam các nơi lên tiếng phản đối.

Khi giáo dân Địch Chiêm yêu cầu những kẻ căm thù tôn giáo hãy ngừng tay lại, đường bạo đã bắt công an cầm súng ném lựu đạn cay, một số đã bắt đánh đập tàn nhẫn, hai người vẫn là thanh niên bình thường phớt lờ cho chế độ đã bắt bắt. Công an còn để tại cho một người “mang ma túy trên xe” giết hại các hào lý tại Pháp thuộc bỏ rơi vào lều vào vũng, ruồng ruong người khác rời đi tìm cáo!

Hành vi côn đồ của chế độ vẫn tiếp tục: Chính quyền đã bắt chấp luật pháp, bắt chấp tính người lập thêm hàng loạt loa vào bên phía nhà thờ, cứ suốt ngày ra rả để quấy nhiễu người dân ngay trong giấc ngủ! Buổi trưa ngày 11 Tháng Giêng 2010 một chiếc xe chở giáo dân đi ngoài cánh đường lò gạch đã bắt xe tải chở hai lập trình. Trên thùng chỉ có một chính quyền nào để xe với dân của mình theo lối bắt tị nạn, tị nạn nhân như thế.

Những đó là một đường lối “trở lại sau những mất” của các chế độ bạo tàn. Kinh nghiệm đã cho thấy khi các tay công an tàn ác, văn hóa của chế độ Cộng Sản không để lý lẽ để đối phó họ đã đóng vai côn đồ để đàn áp những người kêu gọi dân chúng cho nước Việt Nam, như các ông Phạm Quãng, Hoàng Minh Chính, Nguyễn Văn Đài, các bà Lê Thị Công Nhân, Trần Khãi Thanh Thủy, Hồ Thị Bích Khãng, vân vân. Côn đồ luôn luôn là một cánh tay đắc lực, một

công cụ cần thiết của chợ.

Ngày 28 tháng 12 năm 2009 tôi, phó chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội đã đi thăm TGM Hà Nội Ngô Quang Kiên để chúc mừng Giáng sinh. Chỉ chín ngày sau đó, ngày sáng ngày 6 tháng 1 năm 2010; công an, cảnh sát Hà Nội "đáng úp" giáo dân đi ng Chiêm! Nghe quen quen? Nguồn: dactvn.net

Một chợ quen thuộc của người dân, cuối cùng chính họ cũng có thể nhìn thấy chợ, cuối cùng sẽ trở thành chợ. Chính sách của Cộng Sản Việt Nam cũng không khác gì những chợ chợ tài sản của Congo hay Tân Cộng; những điều nguy hiểm cho xã hội ta là những hành động của đó là để cho chợ biến mình một cách trắng tráo. Họ sẵn sàng chơi những trò chơi hiểm nghèo và lợi ích do họ gây ra, mà không may mắn ra là biến xứ họ.

Chính những thái độ trắng tráo đó gây tai hại cho nền tảng đạo lý của xã hội. Sau khi sống dưới một chợ tàn bạo mà không biến xứ họ, sẵn sàng gọi trẻ em là đen, đen là trẻ em, bắt trẻ em phải nói chợ tham nhũng, tay thò ra đòi tiền hối lộ; kinh nghiệm sống đó khiến cho nhiều người trẻ em, sau khi phải chợ kín cận kề những đó lâu ngày cũng sẽ nhàm chán thói quen đi và với nhau như chợ và dần dần cũng trở thành thói quen sống trắng tráo không còn phân biệt thiện và ác nữa. Nền tảng đạo lý của xã hội bị phá nát.

Khi có những thanh niên Hà Nội có thể hoa trong những khu phố Hoa Anh Đào, năm này sang năm khác, chúng ta biến trẻ em các bên này sinh ra họ họ không phải vì bản tính họ, không phải vì gia đình thiếu giáo dục; lý do chính là vì họ phải sống trong một hoàn cảnh xã hội nhiễu loạn quá. Không cần phải nói, ai cũng biến hoàn cảnh xấu đó là do chợ Cộng Sản tạo ra. Như Soljenitsyn đã nhận xét, một chợ dùng bạo lực áp bức người dân bao giờ cũng phải kèm theo một guồng máy dối trá để trốn tránh trách nhiệm, đổ vu oan giá họa cho những người không đồng ý kiến và không chịu khuất phục.

Đạo bào giáo dân đi Chiêm và các nơi khác trong vùng Hà Nội đã tìm thấy nhà thờ của người, để chôn cất tang. Họ để tang cho những nền tảng đạo lý của đất nước đang bị chợ Cộng Sản giết chết dần dần.

Khi đọc bài gì về công an Linh Mục Phạm Minh Triêu nói với giáo dân xĐông Chiêm sau khi cây Thánh Giá bị công an côn đồ đập phá, chúng ta có thể biết trong xã hội Việt Nam vẫn có cái Thiển, khác với cái Ác mà chợ đồ là tiêu biểu. Với linh mục nói, “Khi mà quyên lợc bóng tối đã bao phủ thì chúng không còn cách nào nhìn ra ánh sáng.

Nhưng chúng ta không chấp nhận đồ. Chúng ta không chịu nguy hiểm đồ rồi Chúa làm cho những con người đã đập Thánh Giá của Chúa phải chết một cách bất ngờ hoặc là gặp sự kiện khó. Đồ Tin Công Giáo của chúng ta không cho phép chúng ta làm điều xấu.”

Toàn thể các linh mục Tổng Giáo Phận Hà Nội tham dự kỳ tĩnh tâm tháng tại Tòa Giám Mục đã lên đồ về giáo xứ Đông Chiêm để chia sẻ công tác tang tóc với giáo dân tại đây. Một bên tin viết: Vành khăn tang trắng xóa chít chết một mái đồ u tối già đời tr.

Cây Thánh Giá bị treo đồ công việc tại hiện trường với công tác tang rữ, nhưng nén nhang cháy đỏ, là dấu tích của các hành động đàn áp.

Linh Mục Phạm Minh Triêu đọc câu hỏi: “Tại sao không đi ra biên giới phòng ngừa Bắc mà đòi hỏi đồ ở Hoàng Sa đang bị Trung Quốc mở các tour du lịch, lên chiếm; rồi các người dân của chúng ta đang bị đánh đập. Tại sao lại đi đàn áp tôn giáo tại Thái Hà, Tòa Khâm Sát, rồi xa Loan Lý, rồi Tam Tòa? Không chỉ Công Giáo, rồi còn chùa Bát Nhã nữa.”

Nhưng gì công an côn đồ Công Sản đang làm ở Đông Chiêm, tháng trước họ đã đi cùng một vụ tuồng đồ ở Bắc Lợc. Cũng dùng đám côn đồ quy nhieu (thuê 200 ngàn một ngày, theo lời một chủ đồ thuê ngoài Bắc vào Bắc Lợc, chủ nói theo với một nữ cô). Cũng những người loa gây ô nhiễm không khí thanh tịnh của nư tu hành. Và sau 3 tháng, chủ đồ Công Sản đã đồ đồ một tiêu: Giở tán 400 tầng ni Bát Nhã, bu c Thọ ng Tà Thái Tu n chùa Ph c Hu g t n c một tỉn các đồ a con tinh th n c a mình ra khỏi chùa. Và chủ đồ Công Sản vẫn giữ thái độ trắng tráo, chối bỏ trách nhiệm của họ!

Phó trưởng ban thanh tra Ban Tôn giáo Chính phủ là Nguyễn Thanh Xuân đã mở một cuộc họp báo quốc tế ở Hà Nội chỉ ngày 11 Tháng Giêng để “cung cấp thông tin chính thức” về thành tích phá tan tăng đoàn Bát Nhã của đồ Công Sản. Ai không sống trong chợ đồ Công Sản thì không thể hiểu đồ công nhân đồ đồ một viên chức chính quy n trắng tráo nói trái sự thật một cách tự nhiên như vậy! Nhưng người có liên hệ không thể nào hiểu nổi tại sao đồ bay gi

chính quyền còn có thể nói rằng các tăng ni Bát Nhã đã “tự nguyện rời khỏi chùa Phước Huệ, chính quyền chỉ a rõ họ trở về địa phương ra sao.”

Cùng một ngày đi u đó, ông Nguyễn Ngọc Đông, phó chủ tịch Lâm Đồng giữ thích rằng các “Phật tử thị xã Bảo Lộc và các tăng sĩ tại chùa Phước Huệ” đã “yêu cầu tu sinh rời về địa phương theo ý kiến của GHPGVN.” Tất cả những người có mặt, có tại địa điểm đó là những người đi trả. Đồng bào Phật tử không ai đang tâm chấp nhận các tăng ni đã chọn con đường chỉ biết tu tập để cầu được chúng sinh. Nếu không có đảm công an và đảm côn đồ do họ thuê mướn để n quấy phá, làm áp lực, thì chùa Phước Huệ không nên lòng nào để các vị tăng ni đó ra đi.

Chợ đồ Công Sơn đã chỉ bị trách nhiệm, và tiếp tục nói dối. Họ không dám nhận là chính họ quyệt tâm phá không cho các tăng ni Bát Nhã tu tập cùng một nơi. Họ vẫn dùng luật đi u gian dối cũ khi giữ thích, “Đây là va chạm giữa các môn phái tôn giáo.” Họ tiếp tục nói dối khi “khẳng định chính quyền địa phương không gây bất cứ sức ép nào đối với các tu sinh.” Tất cả là những lời dối trá.

Trái: Phật giáo thánh giá trên Núi Th. Phải: Đi đi n về i “súng ng, chó nghiep v, dui cui, lu đ n cay”, giáo dân làng đ ng Chiêm không có gì h n đ đ i phó v i b o l c ngo i tr nh ng cu n Thánh kinh trong tay. Nguồn: dcctvn.net

Linh Mục Phạm Minh Trí u nhận xét: “Một thị chấp, một chính quyền nào mà xúc phạm đến biểu tượng tôn giáo thì chính quyền đó đang đi đến vào sự thất bại!” Linh Mục chỉ nói đến một thị chấp thất bại, ông không có ý nói đến những con người nếm trải chế độ đó. Ông đã kêu gọi các giáo dân hãy cầu nguyện cho cộng đồng người đi đến phá Thánh Giá và đánh người ta.

Tất cả chúng ta có thể chia sẻ những lời cầu nguyện này. Cầu nguyện cho những người đang đóng vai côn đồ sẽ nhìn thấy hành động của họ là sai lầm mà sửa đổi đi. Cầu cho những người quen người nói dối sẽ thấy người, thấy việc nói dối đó vô ích và từ nay không tiếp tục nữa. Hai địa điểm này đến để rồi thì đó là để phúc cho nước Việt Nam. Khi đồng bào chúng ta đến các sân trong một chế độ biết kính trọng tín ngưỡng của dân, biết tôn trọng sự thật, thì nên ngừng dolo lý của dân tộc có thể bắt đầu được khôi phục.

Chức năng của công nghệ

Tên: Ngô Nhân Dũng / Nguyễn Văn
Tháng 14, năm 14, ngày 1 năm 2010 21:26
